

Stormen: ”veckoslutets bästa stund!”

Sommarens mest omtalade storm, som uppstått på andra sidan av Pyrenéerna, skulle ha fallit över ungdomarna på VUD som en sorts olycka.

Framställningen av pilgrimerna som var närvarande vid mötet, som hölls av Benedikt XVI, är helt annorlunda.

2011-09-13

Louise är 23 år. Hon förbereder inträdesprovet till juridikstudierna. Fredagen den 19 augusti anslöt hon sig till gruppen som organiserats av Arainville, en studenthem vars andliga vägledning anförtrotts Opus Dei i arrondissement 17 i Paris. Är du inte alltför besviken på vädret, Louise? Frågan är tydligen olämplig. « *Stormen? Men det var den bästa stunden i helgen!* » Här är vad som verkligen hände lördagen den 20 augusti 2011 på flygplatsen Cuatro Vientos...

Ett stort moln vid horisonten...

« *Strax före vakan såg vi ett stort moln vid horisonten* », berättar Nolwenn och Claire, studentskor båda två. « *Vi undrade om det skulle komma över oss, sedan täcktes himlen plötsligt .* » Men påven anländer... och molnet är glömt. Kören sjunger VUD's hymn. När han går uppför trappstegen till estraden, är en och

en halv miljon ungdomar angelägna om att framträda i rop och i applåder: « *Esta es la juventud del papa! Vi är påvens ungdomar!* » Påven står framför dem och tittar på dem leende, förvånad, rörd. Troligen ser han inte gränserna, ty mängden utbreder sig utom synhåll och natten faller på. En ung spanjor försöker göra sin röst hörd och framför tackord till påven: « *Helige fader, vi tackar er mycket att ni är bland oss, er närvaro fyller oss med djup glädje ...* ». Sedan bär 10 ungdomar VUD's kors och ikon fram till honom. En varm vind blåser över flygfältet.

«Den som inte hoppar är inte fransk!»

Knappt en timme efter början av ungdomarnas möte med Benedikt XVI och mot all förväntan, öppnar sig himlen. Stora droppar och vindstötar kastar sig under presenningar, avsedda att skydda pilgrimernas

ryggsäckar. Påven försöker fortsätta sitt tal, men måste snart avbryta det. « *Man såg honom inte längre bakom paraplyerna!* » konstaterar Louise. « *Hans kalott blåste av och man såg hans hår...* » Ett ögonblick av osäkerhet, som ungdomarna inte dröjer med att fylla med sin överflödande glädje. « *När påven avbröt sitt tal, hände något förtrollande* » , berättar Louise. « *Vi var mycket upphetsade av detta oväntade. Alla var glada! Vi tog våra liggunderlag, som vi höll över våra huvuden* ». « *De som tagit med sig en poncho delade den med fem eller sex grannar...* » tillägger Nolwenn. « *Alla började sjunga... och hoppa! I vårt område upprepade vi sådana meningar som: ” Den som inte hoppar är inte fransk! ” Surrealistiskt, helt enkelt! Från lyckorus till andakt...* »

Det som enligt de fem parisiskorna, som i minnet återkallade dessa

oförglömliga ögonblick, gjorde störst intryck är skillnaden mellan stormens upphetsning... och andakten under tillbedjan. « *Vi såg det Heliga Sakramentet och plötsligt var allt över* » , berättar Louise. Alla har gåshud bara av att minnas detta ögonblick. « *Vi föll på knä och bad* » . När tystnaden efter fem timmars oväsen, värt ett rave party, kommer till en och en halv miljon ungdomar, måste man tro på den verkliga närvaron i Det Heliga Sakramentet för att finna en förklaring. I pressrummet oroar sig några journalister och går ut för att förstå denna nya händelse. Men när tillbedjan till det Heliga Sakramentet avslutats, återkommer upphetsningen.

Påven önskade oss god natt!

Två timmar efter en ceremoni, fylld av oförutsedda händelser, kom tidpunkten för att skiljas. « *Innan*

påven gav sig i väg, önskade han oss god natt», minns Claire med rörelse. « Vila er! Tack för offret ni är i färd att göra, jag är säker att ni uppoffrar det åt Herren. Jag tackar er för det underbara exempel som ni givit », så föll Benedikt XVI:s ord, innan han åter anträdde nuntiaturens väg under applåder. Stormen i Cuatro Vientos har svetsat samman ungdomen av år 2011 med sin påve. De som var närvarande kände i hur hög grad kyrkans överhuvud också var en fader. Under avslutningsmässan dagen därpå uttrycker hans första ord hans oro för de unga pilgrimerna. « Jag har tänkt mycket på er under de timmar vi inte var tillsammans. Jag hoppas att ni kunnat sova en smula...» Men må ingen känna oro över denna minnesvärda natt. Medan påven bad för dem, sov ungdomarna djupt.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/stormen-veckoslutets-basta-
stund/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/stormen-veckoslutets-bastastund/) (2025-08-12)